Лекція 9. Теорія виробництва (продовження 2)

§1. Еластичність випуску та можливості заміщення

Якщо відбувається пропорційна зміна всіх виробничих витрат (ресурсів), то кажуть про зміну масштабів виробництва. Технологічні процеси виробництва класифікуються в залежності від степеня зростання виробництва залежно від масштабу виробництва.

Припустимо, що в певній точці простору виробничих витрат (ресурсів) X усі виробничі витрати збільшуються з масштабом α ($\alpha > 1$), набуваючи значення $\alpha x = (\alpha x_1, ..., \alpha x_m)$.

Виробництво характеризується <u>сталим (постійним) доходом від розширення масштабу</u> виробництва, якщо випуск продукції зростає в тій самій пропорції, що і виробничі витрати (ресурси):

$$F(\alpha x) = \alpha F(x), \ \alpha > 1 \tag{1}$$

Виробництво характеризується <u>зростаючим доходом від розширення масштабу</u> виробництва, якщо випуск продукції зростає більшою мірою, ніж виробничі витрати (ресурси):

$$F(\alpha x) > \alpha F(x), \quad \alpha > 1$$
 (2)

Виробництво характеризується <u>спадним доходом від розширення масштабу</u> виробництва, якщо випуск продукції зростає меншою мірою, ніж виробничі витрати (ресурси):

$$F(\alpha x) < \alpha F(x), \quad \alpha > 1 \tag{3}$$

Зрозуміло, що в різних точках простору витрат X виробнича функція F(x) може поводити себе по різному: мати зростаючий, спадний або сталий дохід від розширення масштабів виробництва.

Локальним показником вимірювання доходу від розширення масштабів виробництва, визначеним у деякій точці $x \in X$ простору виробничих витрат, є <u>еластичність виробництва</u> (або <u>сумарна еластичність виробництва</u>):

$$\varepsilon(x) = \lim_{\alpha \to 1} \frac{\alpha}{F(\alpha x)} \frac{\partial F(\alpha x)}{\partial \alpha} = \lim_{\alpha \to 1} \frac{\partial \ln F(\alpha x)}{\partial \ln \alpha},\tag{4}$$

тобто еластичність виробництва (випуску) відносно параметру масштабу α .

У випадку сталого (постійного) доходу від розширення масштабу виробництва маємо

$$\varepsilon(x)=1$$
,

спадного (зростаючого) доходу від розширення масштабу виробництва маємо відповідно

$$\varepsilon(x) < 1 \quad (\varepsilon(x) > 1).$$

3 означення (4) та співвідношень (1)-(3) отримаємо інший вираз для еластичності виробництва:

$$\varepsilon(x) = \lim_{\alpha \to 1} \frac{\alpha}{F(\alpha x)} \frac{\partial F(\alpha x)}{\partial \alpha} = \lim_{\alpha \to 1} \frac{\alpha}{F(\alpha x)} \sum_{i=1}^{m} \frac{\partial F(\alpha x)}{\partial (\alpha x_i)} x_i =$$

$$= \frac{1}{F(x)} (MP(x))^T x = \frac{1}{F(x)} \sum_{i=1}^{m} MP_i(x) x_i$$
(5)

Визначимо еластичність виробництва відносно зміни виробничих витрат i^{oro} виду (еластичність виробництва за виробничим фактором i):

$$\varepsilon_i(x) = \frac{x_i}{F(x)} \frac{\partial F(x)}{\partial x_i} = \frac{x_i}{F(x)} M P_i(x)$$
 (6)

Відповідно, сумарна еластичність виробництва у довільній точці простору виробничих витрат буде дорівнювати сумі еластичностей виробництва за всіма виробничими факторами в цій точці:

$$\varepsilon(x) = \sum_{i=1}^{m} \varepsilon_i(x) \tag{7}$$

Можливості заміщення одних виробничих факторів іншими характеризують технологічний процес виробництва, а отже і виробничу функцію F(x), з боку різних комбінацій витрат виробничих факторів, що породжують однакові умови випуску продукції.

Зокрема, можна використовувати для визначення можливостей заміщення одного фактора виробництва іншим у процесі їх використання *аналіз ізоквант*.

Ізокванта (або *виробнича поверхня байдужості*) – множина виробничих витрат, необхідних для виробництва одного і того ж самого обсягу продукції:

$$IQ(q^0) = \{x \in X: F(x) = q^0\},$$
 (8)

де q^0 — заданий рівень виробництва продукції.

Тобто, ізокванти є гіперповерхнями рівня функції F(x) у просторі X.

Гранична (маргінальна) норма технологічного заміщення $j^{\text{ого}}$ виробничого фактору (ресурсу) $i^{\text{им}}$ (MRTS_{ij} (Marginal Rate of Technical Substitution) визначається обсягом $j^{\text{ого}}$ ресурсу, який може замінити кожна одиниця $i^{\text{ого}}$ ресурсу, не викликаючи при цьому зміни обсягів виробництва:

$$MRTS_{ij} = -\frac{\Delta x_j}{\Delta x_i} \tag{9}$$

Локальною характеристикою заміщення між виробничими витратами x_i та x_j ($i \neq j$), коли всі інші виробничі витрати залишаються постійними (незмінними) в точці $x \in D$, є <u>еластичність</u> заміщення між виробничими витратами i та j, яка визначається наступним чином:

$$\sigma_{ij}(x) = \frac{dln\left(\frac{x_i}{x_j}\right)}{dln\left(\frac{MP_i(x)}{MP_j(x)}\right)}, \quad i, j = \overline{1, m}.$$
 (10)

Еластичність $\sigma_{ij}(x)$ показує відсоткову зміну співвідношення виробничих витрат, поділену на відсоткову зміну співвідношення їх граничних (маргінальних) продуктів. При цьому $\sigma_{ij}(x) \geq 0$ в деякій особливій області D.

Геометричне тлумачення еластичностей заміщення – це кривизна ізоквант.

Диференціюємо вздовж ізокванти:

$$\sum_{i=1}^{m} \frac{\partial F(x)}{\partial x_i} dx_i = \sum_{i=1}^{m} M P_i(x) dx_i = \left(M P(x) \right)^T dx = 0 \tag{11}$$

Якщо всі виробничі витрати, крім витрат виробничих факторів i та j ($i \neq j$), ϵ фіксованими, то з (11) маємо:

$$MP_i(x)dx_i + MP_i(x)dx_i = 0, (12)$$

звідки кутові коефіцієнти мають вигляд:

$$\left. \frac{dx_i}{dx_j} \right|_{\text{i3OKBAHTA}} = -\frac{MP_j(x)}{MP_i(x)}.$$
 (13)

Таким чином виконується:

$$\sigma_{ij}(x) = \frac{dln\left(\frac{x_i}{x_j}\right)}{dln\left(-\left(\frac{dx_i}{dx_j}\right)_{\text{i3OKBAHTA}}\right)}, \quad i, j = \overline{1, m}.$$
(14)

§2. Основні типи виробничих функцій (n=2).

1. Лінійна виробнича функція (ВФ):

$$q = F(x_1, x_2) = a_1 x_1 + a_2 x_2, \qquad x_1, x_2 \in \mathbb{R}^2_+,$$

вона одночасно ϵ угнутою і опуклою. Основні характеристики:

$$MP_i(x_1, x_2) = a_i \ge 0$$
, $\varepsilon(x_1, x_2) = 1$, $\sigma_{12} = \infty$.

2. Квадратична ВФ (Аллена):

$$q = F(x_1, x_2) = a_0 x_1 x_2 - a_1 x_1^2 - a_2 x_2^2, \qquad x_1, x_2 \in \mathbb{R}^2_+,$$

$$MP_i(x_1, x_2) = a_0 x_j - 2a_i x_i \ge 0, \qquad a_i \ge 0.$$

3. ВФ з фіксованими пропорціями виробничих факторів (Леонтьєва):

$$q = F(x_1, x_2) = \min\left(\frac{x_1}{c_1}, \frac{x_2}{c_2}\right), \qquad x_1, x_2 \in \mathbb{R}^2_+,$$

де c_i — кількість виробничих витрат $i^{\text{ого}}$ виду, необхідних для виробництва одиниці продукції, $c_i > 0$.

$$\varepsilon(x_1, x_2) = 1$$
, $\sigma_{12} = 0$.

4. ВФ аналізу способів виробничої діяльності (Канторовича):

$$q = F(x_1, x_2) = \sum_{k=1}^{P} a_k y_k, \qquad x_1, x_2 \in \mathbb{R}^2_+,$$

де змінні y_k задовольняють умовам

$$\sum_{k=1}^{P} a_{ik} y_k \le x_i, \ i = 1, 2.$$

Параметр P характеризує кількість способів виробничої діяльності, y_k — рівень інтенсивності використання способу $k, k = \overline{1, P}, a_k$ — випуск продукції при одиничній інтенсивності $k^{\text{ого}}$ способу, a_{ik} — кількість виробничого фактору $i^{\text{ого}}$ виду, необхідного при одиничній інтенсивності $k^{\text{ого}}$ способу.

$$\varepsilon(x_1, x_2) = 1, \ \sigma_{12} = 0.$$

5. ВФ зі сталою еластичністю заміщення (CES-функція (constant elasticity of substitution)):

$$q = F(x_1, x_2) = a_0 \left(a_1 x_1^{-\beta} + a_2 x_2^{-\beta} \right)^{-\frac{h}{\beta}}, \qquad x_1, x_2 \in \mathbb{R}^2_+,$$

де $a_0 > 0$ — масштабний множник, $a_i \ge 0$ — параметри розподілу, h > 0 —харкатеризує ступінь однорідності, $\beta \ge -1$ — параметр заміщення.

Основні характеристики:

$$\varepsilon(x_1, x_2) = h, \ \sigma_{12} = \frac{1}{1 + \beta}.$$

Частинним випадком цієї ВФ є ВФ Солоу:

$$q = F(x_1, x_2) = a_0 \left(a x_1^{-\beta} + (1 - a) x_2^{-\beta} \right)^{-\frac{1}{\beta}}, \qquad x_1, x_2 \in \mathbb{R}^2_+.$$

6. ВФ з лінійною еластичністю заміщення (LES-функція):

$$q = F(x_1, x_2) = a_0(a_1x_1 + a_2x_2)^{a_3}, \qquad x_1, x_2 \in R^2_+,$$

де $a_0 > 0$ — масштабний множник, $a_i \ge 0$ — параметри розподілу, $a_3 > 0$ —харкатеризує ступінь однорідності.

$$\varepsilon(x_1, x_2) = a_3, \ \sigma_{12} = \infty.$$

7. Загальна мультиплікативна ВФ:

$$q = F(x_1, x_2) = b_0 x_1^{b_1} x_2^{b_2}, \qquad x_1, x_2 \in \mathbb{R}^2_+,$$

де $b_0 > 0$ — масштабний множник, $b_i \ge 0$ — еластичність випуску продукції відносно виробничих витрат $i^{\text{ого}}$ виду.

Основні характеристики:

$$\varepsilon(x_1, x_2) = b_1 + b_2, \ \sigma_{12} = 1.$$

Зокрема, якщо $b_1+b_2=1$, то маємо ВФ Кобба-Дугласа, для якої $x_1=K$, $x_2=L$.

Заув., що ВФ СЕЅ можна розглядати як узагальнення функцій Леонтьєва, Кобба-Дугласа і лінійної. При $\beta \to -1$ функція СЕЅ прямує до лінійної ВФ, при $\beta \to 0$ функція СЕЅ прямує до ВФ Кобба-Дугласа, при $\beta \to \infty$ функція СЕЅ прямує до ВФ Леонтьєва.

Побудова виробничих функцій здійснюється економетричними методами аналогічно побудові функцій корисності в теорії споживання.